

ಹೋನೆ ತಲೆಮಾರಿನ ಪ್ರಮುಖ ವಿಮರ್ಶರಲ್ಲಿ ಬಬ್ರಾದ ಸುರೇಶ್ ನಾಗಲಮಡಿಕೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನೇಲೆಸಿದ್ದಾರೆ. ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಾಪಕರು. ‘ಮುತ್ತು ಬಂದಿದೆ ಕೇರಿಗೆ’, ‘ತಕ್ಕ ಮಟ್ಟಿನ ತೇವಕ್ಕಾಗಿ’, ‘ಕನಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಲೋಕದ್ವಿಷಿ’, ‘ಕಾಣ್ಣ ಕೆಳ್ಳಿಟ್ಟು’, ‘ಹಲವು ಬಣ್ಣದ ಹಗ್ಗ’ ಅವರ ಪ್ರಮುಖ ಕೃತಿಗಳು.

ರೂಪಿಸುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ‘ಮೊಸರಿನ ಮಂಗಮ್ಮೆ’ ಹೇಳಲವ ಕಥೆ.

ಮಾಸ್ಕಿ ಕಥನದಲ್ಲಿ ‘ಹೇಳುವ’ ವಿಧಾನಗಳು ದಟ್ಟವಾಗಿವೆ. ಇದು ಹಳೆಯ ತಂತ್ರವೆ. ಆದರೆ, ಮಾಸ್ಕಿ ಈ ದಾರಿಯನ್ನು ‘ಸರಳ’ ಚೌಕಟ್ಟಿಗೆ ಎಳೆದು ತರುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಕೂಡ ಅವರು ಹೇಳಲು ಕಥಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಗಳಿಗೆ ಒಗ್ಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಾಸ್ಕಿಯವರಿಗೆ ಇದ್ದ ದೂಡು ಸಮಾಲು, ಭಾರತೀಯ ಕಥಾಪರಿಂಪರೆಯ ತಂತ್ರ ವಿನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಮರುರಾಜಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಸಾಧ್ಯವಾದಮ್ಮೆ ಮುರಿದು ಕಟ್ಟುವುದು. ‘ಸಣ್ಣಕಥ್’ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಮಾಧ್ಯಮ. ಅದನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ತರುವುದು ಮಾಸ್ಕಿಯಂತವರಿಗೆ ಕವ್ಯವಾಗಿದ್ದಿರಬಹುದು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ವಿಮರ್ಶೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಾಸ್ಕಿಯವರು ಗ್ರಾಮೀಣ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಿರಿಂದ ಅವರ ‘ಕೆಲವು’ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ‘ಕಂಡಿದ್ದರು’ ಮತ್ತು ‘ಕೆಲವನ್ನು’ ‘ಕೆಳಿದ್ದರು’ ಮತ್ತು ‘ಕೆಳುವ’ ವಿಧಾನಗಳು ಜನಪದ ದ್ರುಷ್ಟಿಗಳಾದರೂ ಅವಗಳ ‘ಸಣ್ಣ’ ದ ಗ್ರಹಿಕೆಯಿಂದ ಮಾಸ್ಕಿ ದಾರ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾರೆ. ಈ ಬಗೆಯ ಜೀವಗಳ ಕಥನಗಳು ಮಾಸ್ಕಿ ಕೆಯಲ್ಲಿ ತೀರ ಸರಳವಾಗಿಬಿಡುತ್ತವೆ. ಅಂಬಪ್ಪ, ವೆಂಕಟಾಮಿ, ವೆಂಕಟಿಗ ಮುಂತಾದ ವೃತ್ತಿಗಳ ಅಧವ ಜೀವಗಳ ಕಥನಗಳು ಸಹಾನುಭೂತಿಯ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತುಬಿಡುತ್ತವೆ. ಮಾಸ್ಕಿಯಿಂದ ಈ ಬಗೆಯ ಕಥನಗಳಲ್ಲಿ ಬಯಸಬಹುದಾದ್ದು, ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ಲೋಕದ್ವಿಷಿಯ ಭಾಗವಾಗಿ ತರಬೇಕಿತ್ತು ಎನ್ನುವುದು. ಹಾಗಿಲ್ಲದೇ ಹೋದಾಗ ಕೇವಲ ವೃತ್ತಿಕೆತ್ತಿಗಳಾಗಿ ಮತ್ತು ಆ ಪಾತ್ರಗಳ ನೆನಪ್ಪಗಳಾಗಿ ನಿಂತುಬಿಡುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಮಾಸ್ಕಿಯವರ ಕಥಾಗತಿನಲ್ಲಿ ಅರಿಸಿಕೊಂಡ ಭಾವೇಯ ‘ಸರಳ ಚೌಕಟ್ಟು’ ಮತ್ತು ಬಂದು ಬಗೆಯ ಶಾದ್ದ ಬದುಕುಗಳಾಚೆ ‘ಕಂಡ’ ಅನುಭವಗಳಲ್ಲಿ

ಗೆಲುವನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪುರಾಣ ವಿನ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಕಥಗಳಾದ ‘ಹೇಮಕೂಟದಿಂದ ಬಂದ ಮೇಲೆ’, ‘ಗೌತಮಿ ಹೇಳಿದ ಕತೆ’, ‘ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಅಂತಿಮ ಸಂದರ್ಭನ್’ ಮುಂತಾದವು ಮತ್ತು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಕವಿಗಳ ಜೀವಿತ ಹಿನ್ನಲೆಯ ಕಥಗಳಾದ ‘ಕವಿಯ ಬಾಳ ಕೊನಿಯಿದಿನ, ‘ಪಿಚಿತ್ ಪ್ರೇಮ’, ‘ಚಾಲ್ ಸ್ವಾಯಂ ಮಹಾಸಿಯ ಭೂಜ್ಞವ್ಯಕ್ತಿಗಳು’ ಇತ್ಯಾದಿ ಕಥಗಳು ಕನ್ನಡ ಕಥನ ಪ್ರಕಾರಕ್ಕೆ ಮಾಡಿಯಾಗಿಯೇ ಇವೆ. ಶಾದ್ದ ಬದುಕಿನ ಜೀವಗಳ ಕಥನಗಳಿಂತ ಮೇಲಿನ ಕಥಗಳಲ್ಲಿ ಸರಳತೆಯನ್ನು ದೊಡ್ಡ ವಿನ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಒಗ್ಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಭಾವೇಯನ್ನು ಕಲಾತ್ಮಕಗೊಳಿಸುವಾಗಲೂ ಮಾಸ್ಕಿ ಇಲ್ಲಿ ತಮ್ಮದೇ ದಾರಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಜೀವಗಳ ಬದುಕಿನ ದೊಡ್ಡ ಮಟ್ಟಿದ ಸಂಘರ್ಷ, ಮಾನಸಿಕ ತೊಲಾಟಿ ನೆನಪ್ಪಗಳಿದ ಹಾದುಬಿರುವ ಬದುಕಿನ ವೈದ್ಯ, ಸಾವಿನ ಭಯ ಮತ್ತು ಆಲೋಚನಗಳು, ಸಾವು ಮತ್ತು ಪ್ರೇಮಗಳ ಅಂತಿಮ ಸ್ತರ, ಸಿರಿಟನ ಮತ್ತು ಅವಧಾತನಗಳ ಫರ್ಮಕೆ, ಕೆಲವರ ಪಾಲಿಗೆ ಅನ್ವೇತಿಕ ಎನ್ನಬಹುದಾದ ಮೀಲನಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಭಾವಕೆಯ ಮಿಂಚನ್ನು ತಾತ್ಕಾತವೆ. (ಅನ್ನದೇಗಳ ಕೆಲ ಕಥಗಳಿಂದ) ಈ ವಿಚಾರಗಳು ಮೇಲಿನ ಕಥನ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನುಗ್ಗಿ ಮಾಸ್ಕಿಯವರನ್ನು ಇಂದಿಗೂ ಮಾದರಿ ಕಥಗಾರರನ್ನಾಗಿಯೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿದೆ. ಈ ಬಗೆಯ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಸ್ಕಿಯವರ ಕಥಗಳು ಕನ್ನಡದ ನಪ್ಪೇದಯ, ನವ್ಯ, ಪ್ರಗತಿಶೀಲ ಮುಂತಾದ ಗೆರೆಗಳನ್ನು ಅಳಿಸಲು ಕೊಂಡ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಯಾತ್ರಿಸುತ್ತವೆ. ಇಂಥ ಕಡೆ ಬದುಕಿನ ಕುರಿತು ಆಳವಾಗಿ ಜಿಯಿಸಬಲ್ಲರು. ವಾಸ್ತವವನ್ನು ಕಲಾತ್ಮಕಗೊಳಿಸುವಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಜೀವನ ಕುರಿತೆ ನಬಿಕೆಯ ದಣ್ಣಿಯಿಂದ ಅವರ ‘ಕಾಮನಹ್ಯಾದ ಬಂದು ಕತೆ’ ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಕ್ಸೈತ ಮತ್ತು ನಂಬಿಕೆ ಏರಡು ಆಯಾಮಗಳಾಗಿ